

227

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 24 lipca 1984 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wojskowego obowiązku meldunkowego oraz zezwoleń na pobyt czasowy za granicą i zezwoleń na zmianę miejsca pobytu przez osoby podlegające obowiązkowi służby wojskowej.

Na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 1957 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1984 r. Nr 7, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lutego 1980 r. w sprawie wojskowego obowiązku meldunkowego oraz zezwoleń na pobyt czasowy za granicą i zezwoleń na zmianę miejsca pobytu przez osoby podlegające obowiązkowi służby wojskowej (Dz. U. Nr 6, poz. 14) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 w ust. 2 skreśla się pkt 3;
- 2) w § 4:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 6 skreśla się wyrazy „jeżeli opuszczenie miejsca tego pobytu nastąpiło przed upływem czasu zgłoszonego przy zameldowaniu”,
 - dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
 - „10) zgłoszeniu — przez poborowych:
 - a) opuszczenia miejsca pobytu stałego w związku z wyjazdem na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące,
 - b) powrotu z miejsca pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące do miejsca pobytu stałego.”
 - b) w ust. 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
 - „3) w ust. 1 pkt 10 — przez zgłoszenie informacji w urzędzie terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, w którym poborowy jest zameldowany na pobyt stały.”;
- 3) w § 5 w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
 - „3) w § 4 ust. 1 pkt 10 — następuje przez złożenie w urzędzie tego organu wypełnionego i podpisanego przez poborowego formularza — odpowiednio najpóźniej w dniu wyjazdu albo przed upływem czwartej doby, licząc od dnia powrotu.”;
- 4) w § 11 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) żołnierze rezerwy powołani do odbycia ćwiczeń

wojskowych, z wyjątkiem ćwiczeń trwających jeden dzień;”

- 5) w § 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Właściwy organ może odmówić wydania zezwolenia na pobyt czasowy za granicą, jeżeli w okresie zamierzonego pobytu ma nastąpić zgłoszenie się do poboru albo gdy uzasadnia to wykonanie obowiązku służby wojskowej.”;
- 6) w § 17 w ust. 1:
 - a) po wyrazach „określone w § 4 ust. 1 pkt 1—6” dodaje się wyrazy „oraz pkt 10”;
 - b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
 - „2a) dokonuje, na podstawie zgłoszenia przez poborowego opuszczenia miejsca pobytu stałego w związku z wyjazdem na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące lub powrotu z tego pobytu do miejsca pobytu stałego, wpisu w wojskowym dokumencie osobistym o skreśleniu lub przyjęciu na ewidencję wojskowej kcmendy uzupełnień.”
 - c) w pkt 3 po wyrazach „na odpowiednim formularzu” dodaje się wyrazy „albo formularz, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 3”;
- 7) § 20 otrzymuje brzmienie:
 - „§ 20. Urząd terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego zawiadamia w terminie 3 dni właściwy urząd lub wojskową komendę uzupełnień:
 - 1) o zmianie imienia, nazwiska lub zgonie osoby podlegającej wojskowemu obowiązkowi meldunkowemu,
 - 2) o wymeldowaniu na podstawie decyzji administracyjnej, jak również o pozostaniu na stałe za granicą lub o odmowie powrotu do kraju osoby podlegającej wojskowemu obowiązkowi meldunkowemu.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *F. Siwicki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *w. z. W. Pożoga*

228

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI I GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ

z dnia 14 sierpnia 1984 r.

w sprawie zasad tworzenia, łączenia i likwidacji zrzeszeń transportu prywatnego oraz sprawowania nadzoru nad ich działalnością.

Na podstawie art. 12 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 193 i z 1984 r. Nr 5, poz. 24) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zrzeszenie transportu prywatnego, zwane dalej „zrzeszeniem”, może być utworzone, jeżeli na obszarze, który będzie objęty jego zasięgiem, liczba osób prowadzących działalność w zakresie transportu prywatnego wynosi co najmniej 400.

2. Zrzeszenie może obejmować swoim zasięgiem jedno lub kilka województw.

3. W razie potrzeby utworzenia zrzeszenia Naczelna Rada Zrzeszeń Transportu Prywatnego, zwana dalej „Naczelną Radą”, powołuje komisję organizacyjną oraz ustala zasady i tryb przeprowadzenia wyboru delegatów na pierwszy zjazd zrzeszenia.

4. Zrzeszenie może być utworzone również w drodze wydzielenia z istniejącego zrzeszenia o zasięgu międzywojewódzkim nowego zrzeszenia o zasięgu obejmującym obszar jednego województwa.

5. Utworzenie zrzeszenia w sposób, o którym mowa w ust. 4, może nastąpić, jeżeli liczba członków zrzeszenia o zasięgu międzywojewódzkim, prowadzących dzia-

łainość na obszarze województwa, dla którego zamierza się utworzyć nowe zrzeszenie, przekracza 400.

6. Uchwała w sprawie utworzenia zrzeszenia powinna określać: datę utworzenia zrzeszenia, terenowy zasięg jego działalności, nazwę i siedzibę zrzeszenia oraz skład komisji organizacyjnej.

§ 2. 1. Zrzeszenia mogą się łączyć z innymi zrzeszeniami transportu prywatnego.

2. Zrzeszenie powinno zostać połączone z innym zrzeszeniem transportu prywatnego, jeżeli liczba jego członków jest mniejsza od 400.

3. Uchwała w sprawie połączenia zrzeszeń powinna określać: datę połączenia zrzeszeń, nazwę zrzeszenia powstałego w wyniku połączenia zrzeszeń, siedzibę oraz terenowy zasięg jego działalności.

4. Zrzeszenie, które powstało w wyniku połączenia zrzeszeń, odpowiada za zobowiązania połączonych zrzeszeń oraz przejmuje ich wierzytelności.

§ 3. 1. Likwidacja zrzeszenia może nastąpić, jeżeli całkowicie ustała potrzeba jego działalności.

2. W razie podjęcia uchwały o likwidacji zrzeszenia, Naczelna Rada powołuje komisję likwidacyjną.

§ 4. 1. Uchwały w sprawie tworzenia, łączenia i likwidacji zrzeszeń powinny być podejmowane na podstawie oceny organizacyjnych i ekonomicznych warunków do utworzenia, połączenia lub likwidacji zrzeszenia.

2. Uchwały w sprawach, o których mowa w ust. 1, powinny określać termin sporządzenia bilansu i zasady postępowania w sprawach majątku i zobowiązań.

§ 5. 1. Uchwały w sprawie tworzenia, łączenia i likwidacji zrzeszeń powinny być podjęte po uzgodnieniu z terenowym organem administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego, do którego zakresu działania należą sprawy komunikacji.

2. Uchwały w sprawach, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu przez Naczelną Radę.

§ 6. 1. Nadzór nad działalnością zrzeszeń sprawuje Naczelna Rada poprzez:

- 1) udzielanie zrzeszeniom fachowej, a w razie potrzeby

materialnej pomocy w organizacji ich działalności i realizacji ich zadań,

- 2) badanie i ocenę zgodności działania zrzeszeń ze statutem, przepisami prawa i społeczno-gospodarczymi potrzebami.

- 3) kontrolę gospodarki finansowej zrzeszeń pod względem zgodności z przepisami prawa i wymaganiami gospodarności.

2. W razie stwierdzenia uchybień w działalności zrzeszenia, Naczelna Rada żąda ich usunięcia w określonym terminie.

3. W razie nieusunięcia w określonym terminie uchybień polegających na naruszeniu przepisów prawa, statutu lub uchwał Naczelnej Rady, Naczelna Rada może zawiesić wykonanie lub uchylić uchwałę organów zrzeszenia oraz zawiesić działalność zarządu zrzeszenia lub jego prezydium bądź obu tych organów łącznie.

§ 7. 1. W razie niezgodności statutu zrzeszenia z przepisami prawa lub uchwałami Naczelnej Rady, Naczelna Rada wyznacza termin do dokonania odpowiednich zmian w statucie.

2. W razie niedokonania zmian, o których mowa w ust. 1, Naczelna Rada może odmówić zatwierdzenia statutu.

§ 8. Przy wykonywaniu nadzoru nad zrzeszeniami Naczelna Rada współdziała z terenowymi organami administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego, do których zakresu działania należą sprawy komunikacji. Naczelna Rada powinna zasięgać opinii tych organów o działalności zrzeszenia, a także przekazywać im informacje o ustaleniach dokonanych w toku czynności kontrolnych oraz wynikających z tych czynności wnioskach i zaleceniach dla organów zrzeszenia.

§ 9. Naczelna Rada przedstawia Ministrowi Administracji i Gospodarki Przestrzennej corocznie sprawozdanie z działalności zrzeszeń.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji i Gospodarki Przestrzennej:
W. Oliwa

229

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA — KIEROWNIKA URZĘDU GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 30 lipca 1984 r.

w sprawie ustalania składu załóg niezbędnego do bezpiecznej żeglugi polskich statków morskich.

Na podstawie art. 46 § 1 i art. 47 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318 oraz z 1977 r. Nr 8, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia określają skład załóg niezbędny do zapewnienia bezpiecznej żeglugi polskich statków morskich.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do członków załóg polskich statków morskich, z wyjątkiem:

- 1) jednostek pływających Marynarki Wojennej, Wojsk Ochrony Pogranicza i Milicji Obywatelskiej,
- 2) morskich statków sportowych.

§ 3. Dla statków innych niż rybackie, odbywających długie podróże międzynarodowe, ustala się następujący, niezbędny z punktu widzenia bezpieczeństwa żeglugi skład załogi:

- 1) kapitan,
- 2) starszy lub I oficer,
- 3) dwóch oficerów wachtowych,
- 4) I radiooficer,
- 5) starszy lub I oficer mechanik,
- 6) I lub II oficer mechanik,
- 7) dwóch oficerów mechaników wachtowych,
- 8) I oficer elektryk,
- 9) trzech starszych marynarzy,
- 10) trzech marynarzy,
- 11) trzech motorzystów,
- 12) kucharz.

§ 4. Dla statków innych niż rybackie, odbywających krótkie podróże międzynarodowe, ustala się następujący, niezbędny z punktu widzenia bezpieczeństwa żeglugi, skład załogi: